L. 2. Kraków, dnia 10. lutego 1890. Rocznik XI.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Protokóły obrad pełnéj Rady miejskiéj z posiedzeń jawnych.

Posiedzenie zwyczajne (76. w kad. VIII.) **z dnia 2. stycznia 1890.**

Przewodniczący: Dr. Szlachtowski, przezydent miasta.

Pierwszy wiceprezydent miasta: Friedlein Józef,

Protokół prowadzący: Kosiński Teodor, konc. apl. Mgtu.

Radców obecnych **32**.

Radcy miejscy: Dr. Bandrowski Ernest, Baranowski Teodor, Biasion Alfred, Birnbaum Juda, X. Dr. Chotkowski Władysław, Epstein Juliusz, Federowicz Jan, Feintuch Stanisław, Goebel Jerzy, Dr. Hajdukiewicz Jan, Dr. Horowitz Leon, Dr. Jordan Henryk, Dr. Leo Artur, Matusiński Jacek, Redyk Wiktor, Mirtenbaum Emanuel, Dr. Paszkowski Stanisław, hr. Potocki Artur, Przeworski Juliusz, Romanowicz Tadeusz, Dr. Rosenblatt Józef, Slęk Franciszek, Spira Jozua, Dr. hr. Tarnowski Stanisław i Dr. Zoll Fryderyk. (**25**) nieobecność swą na tém posiedzeniu usprawiedliwili.

Początek posiedzenia o godzinie 6. wieczorem.

Z porządku dziennego imieniem Sekcyi I. sekretarz Mgtu Skrzyniarz wnosi:

Rada miejska uchwali!

1) **Odmawia się prośbie komitetu administracyjnego szpitala św. Łazarza, o odstąpienie na własność gruntu na cmentarzu miejskim w Rakowicach**, o powierzchni 75 metr. kwadr. **pod budowę trupiarni** na tymże cmentarzu, dla składania ciał osób w szpitalu św. Łazarza zmarłych a w zakładach klinicznych uniwersyteckich sekcyonowanych.

2) Ponieważ według oświadczenia c. k. Rządu, zawartego w odezwie Delegata c. k. Namiestnika z dnia 18. grudnia 1888. L. 500. del., ma być wkrótce wybudowany zakład patologiczny uniwersytecki, w którym będzie urządzona trupiarnia dla trupów tego rodzaju. przeto przedłuża się termin uchwały Rady miejskiéj z dnia 27. grudnia 1888. do 1. stycznia 1890. na składanie tych trupów w domu przedpogrzebowym miejskim na cmentarzu wyznaczony, na przeciąg jednego roku.

W dyskusyi nad tym przedmiotem zabierali głos:

R. m. Dr. Domański, motywując następujący wniosek:

„Rada miejska uchwali!

Rada miejska przychyla się do prośby komitetu administracyjnego, o odstąpienie 75 m^3 gruntu na cmentarzu pod budowę szpitalnego domu przedpogrzebowego i poleca Sekcyi I. i III. przedstawienie warunków, pod którymi grunt ów ma być odstąpionym.“

R. m. Chrzanowski wnosi uwzględnienie prośby komitetu administracyjnego, z tém jednak zastrzeżeniem, że grunt na cmentarzu udziela się tylko sposobem użytkowania, tak, iżby dom przedpogrzebowy w razie nieodpowiedniego utrzymywania go, lub przeznaczenia go na inny cel, przeszedł na własność gminy.

Pierwszy wiceprezydent m. Friedlein i r. m. Dr. Asnyk popierają wniosek Sekcyi.

R. m. Dr. Jakubowski motywuje wniosek:

„Rada miejska uchwali!

Pierwszy ustęp wniosku Sekcyi I. zwraca się téjże Sekcyi, by wspólnie z Sekcją III. i Komisyą sanitarną przedstawiła wnioski, obejmujące warunki oddania w używanie gruntu na cmentarzu pod budowę domu przedpogrzebowego przez Wydział krajowy.“

Przemawiają jeszcze r. m. Dr. Weigel, Dr. Styczeń i Dr. Kohn.

R. m. Dr. Domański wobec postawionego wniosku przez r. m. Dra Jakubowskiego, wniosek swój cofnął.

W głosowaniu przyjęła Rada wniosek r. m. Dra Jakubowskiego i 2gi ustęp wniosku Sekcyi (L. 27286/89). —

Imieniem Sekcyi IV. naczelnik Umiński wnosi:

Rada miejska uchwali!

Przyjmuje się do wiadomości reskrypt JE. Ministra Wyznań i Oświecenia z dnia 18. października 1889. l. 17050, którym nie uwzględnił rekursu gminy m. Krakowa przeciw orzeczeniu c. k. Rady szkolnéj krajowéj, zaliczającemu **tablice szkolne w izbach szkół ludowych** do sprzętów szkolnych, — jakoteż nałożeniu w skutek tego na gminę obowiązku sprawiania i utrzymywania w dobrym stanie tychże tablic; a zarazem poleca zaniechać wniesienia w powyższéj sprawie zażalenia do Trybunału administracyjnego.

Wniosek przyjęto. (L. 30345/89). —

Na tém miejscu r. m. Muczkowski postawił wniosek, aby wobec wielkiego wydatku, a nader małego kompletu i spóźnionej pory, nie przystępować do obrad nad zamieszczoną następnie na porządku dziennym sprawą budowy szkół przy ul. Dietla i Loretańskiéj. Wniosek ten Rada przyjęła.

Imieniem Sekcyi II. r. m. Gwiazdomorski wnosi:

Rada miejska uchwali!

1) Powyższe **sprawozdanie***) **w przedmiocie zamknięć rachunkowych funduszu pożyczkowego za lata 1878.—1888.** przyjmuje się do wiadomości.

2) Odpowiedzialnym urzędnikom miejskim udziela się z administracyi funduszu pożyczkowego za lata 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887 i 1888 absolutoryum.

3) Wprowadzenie procentów od gotówki funduszu pożyczkowego, począwszy od roku 1884. na korzyść funduszu pożyczkowego zatwierdza się.

4) W zamknięciu rachunkowém funduszu pożyczkowego za rok 1889, ma być zamieszczony powyższy uzupełniony wykaz wszystkich z półtora-milionowéj pożyczki poczynionych wydatków a Sekcya skarbowa przedstawi Radzie miejskiéj odpowiednie wnioski, celem przelania pozostałéj gotówki, jak niemniéj wszelkich aktywów i passywów tego funduszu do funduszu miejskiego zakładowego.

Wniosek przyjęto. (L. 23794/89. —

Koniec posiedzenia o godzinie 8. wieczorem.

Posiedzenie nadzwyczajne (77. w kad. VIII.) **z dnia 14. stycznia 1890.**

Przewodniczący: Dr. Szlachtowski, prezydent miasta.

Pierwszy wiceprezydent miasta: Friedlein Józef.

Protokół prowadzący: Kosiński Teodor, konc. apl. Mgtu.

Radców miejskich obecnych **40**.

Radcy miejscy: Chrzanowski Leon, Geisler Jan, Goebel Jerzy, Dr. Horowitz Leon Dr. Kasparek Franciszek, Knaus Karol, Dr. Leo Artur, Dr. Pareński Stanisław, Dr. Paszkowski Stanisław, hr. Potocki Artur, Dr. Propper Albert, Przeworski Juliusz, Romanowicz Tadeusz, Dr. Rosenblatt Józef, Spira Jezua, Dr. hr. Tarnowski Stanisław, Dr. Weigel Ferdynand, (**17**) nieobecność swą na têm posiedzeniu usprawiedliwili.

Początek posiedzenia o godz. 5½ wieczorem.

Przed przystąpieniem do obrad nad sprawami porządku dziennego, imieniem Komisyi teatralnéj r. m. Dr. Jakubowski przedstawia następujący wniosek naglący:

Rada miejska uchwali!

Rada miejska przyjmuje do wiadomości, że **komisya teatralna zaprosiła na sędziego konkursowego** w miejsce p. Settiego, który zaproszenia nie przyjął, architekta Kozłowskiego, a zarazem postanawia zaprosić po kolei pp. Bergera, Seelinga i Hasenauera, czyby który z nich nie przyjął obowiązków sędziego, w miejsce architekta Siedeka, który z powodu słabości przybyć nie może; a ewentualnie, gdyby żaden z przytoczonych trzech pp. architektów obowiązków sędziego konkursowego przyjąć nie zechciał — upoważnia Komisyę teatralną do zaproszenia téj osobistości, jaką uzna za odpowiednią.

Po uznaniu nagłości, wniosek przyjęto. (L. 1097).

Imieniem Komisyi teatralnéj r. m. Dr. Jakubowski przedstawia do przyjęcia wniosek naglący:

Rada miejska uchwali!

Udziela się komisyi teatralnéj zaliczkowego kredytu z funduszu amortyzacyjnego w wysokości 25000 zła., z któréjto sumy ma być zaraz zwróconą, wydana dotychczas w sprawie budowy nowego teatru z funduszu obrotowego miejskiego, suma 17.132 zła. temuż funduszowi obrotowemu, udzielona zaś obecnie zaliczkowo suma 25.000 zła. zwróconą ma być następnie funduszowi amortyzacyjnemu wraz z procentem po 5% z funduszu na budowę nowego teatru uchwalić się mającego.

Po uznaniu nagłości, wniosek przyjęto. (L. 646).

Ze spraw na porządku dziennym posiedzenia zamieszczonych, dyrektor Budownictwa m. Niedziałkowski wnosi:

Rada miejska uchwali!

1) Zatwierdza się plany i szkice sporządzone przez Urząd budowniczy miejski na **budowę dwóch szkół ludowych**, a mianowicie:

a) Szkoły **przy ulicy Studenckiéj** i

b) szkoły **przy ulicy Dietla.**

2) Wyznacza się na cele budowy wspomnianych szkół kredyt do wysokości 174.000 zła.

3) Poleca się Sekcyi skarbowéj obmyślenie potrzebnego funduszu na pokrycie powyżéj wspomnianego kredytu, Sekcyi zaś I. wykonanie budowy.

W dyskusyi nad tą sprawą zabierali głos:

R. m. Kwiatkowski z umotywowaniem wniosku: „Wzywa się Sekcyą szkolną, aby po porozumieniu się z odpowiedniemi Sekcyami, przedstawiła Radzie miejskiéj wnioski co do budowy nowych szkół ludowych miejskich, zadosyć czyniących rzeczywistéj potrzebie miasta i dążących do przeniesienia szkół z dzierżawionych budynków prywatnych do budynków własnych.“ (L. 1105).

Następnie zabierali głos r. m. Dr. Asnyk, Dr. Zoll, Mendelsburg, Gwiazdomorski, Chyliński, Dr. Jakubowski, Dr. Oetinger, Chęciński.

W głosowaniu przyjęła Rada miejska tak wniosek Sekcyi, jako też i samoistny wniosek r. m. Kwiatkowskiego. (L. 1106). —

Imieniem Sekcyi III. r. m. Dr. Jakubowski wnosi przedstawia wniosek naglący:

Rada miejska uchwali:

Wzywa się Syndyka miejskiego p. Dra. Hajdukiewicza, aby na wyznaczonym na dzień 20. stycznia 1890. r. terminie sądowym, w sprawie przekazania kapitału wynagrodzenia za zniesienie w dobrach hrabstwa Tenczyńskiego prawa propinacyi stanął i imieniem gminy m. Krakowa oświadczył, że gmina m. Krakowa nie chce mieć spłaconego kapitału **3000 dukatów, zapisanych przez ś. p. Floryana Straszewskiego na utrzymanie plantacyj**, lecz zadowolni się têm, jeżeli kapitał ten na dobrach hrabstwa Tenczyńskiego ciążący, na hipotece tychże dóbr pozostanie.

Po uznaniu nagłości, wniosek przyjęto. (L. 32361/89)

Imieniem Sekcyi II. r. m. Birnbaum wnosi:

Rada miejska uchwali!

1) **Sprawozdanie o zamknięciu rachunkowém funduszu Sukiennic za rok 1886.** przyjmuje się do wiadomości.

2) Odpowiedzialnym urzędnikom kasowym udziela się z zarządu funduszu Sukiennic za rok 1886. absolutoryum.

Wniosek przyjęto. (L. 1108).

Imieniem Sekcyi II. r. m. Birnbaum wnosi:

Rada miejska uchwali!

---

*) Sprawozdanie to zamieszcza się poniżéj na str. 9.

1) **Sprawozdanie o zamknięciu rachunkowém funduszu Sukiennic za lata 1887. i 1888.** przyjmuje się do wiadomości.

2) Odpowiedzialnym urzędnikom kasowym udziela się z zarządu funduszu Sukiennic za lata 1887. i 1888. absolutoryum.

Wniosek przyjęto. (L. 1107). —

Imieniem Sekcyi II. sekretarz Mgtu Felkel wnosi:

Rada miejska uchwali!

Udziela się **dodatkowy kredyt** dla tytułu XLII. funduszu obrotowego miejskiego r. 1889. w kwocie 653 zła. 33 ct. **na pokrycie już spłaconych procentów od pożyczki 40.000 zła.** w banku austro-węgierskim zaciągniętéj i już spłaconéj.

Wniosek przyjęto. (L. 29041/89). —

Na tém miejscu r. m. Dr. Pieniążek, jako w następnéj sprawie interesowany, salę obrad opuścił.

Imieniem Sekcyi II. sekretarz Mgu. Felkel wnosi:

Rada miejska uchwali!

1) Zezwala się na **spłacenie naraz jeden reszty kapitału z pożyczki 8750 zła. na rzecz gminy m. Krakowa, zaintabulowanéj na realności pod l. k. 102. Dz. VI. w Krakowie, małoletnich Wandy, Zygmunta, Leona i Gustawa Wierzbickich własnéj**, z zastrzeżeniem, iż kapitał z przypadającymi procentami według planu amortyzacyi po dzień spłaty kapitału obliczyć się mającymi, wraz z 6% zwłoki od zapadłych rat uiszczony zostanie.

2) Do podpisania kwitu extabulacyjnego, po spłaceniu kapitału z przypadającymi procentami, upoważnia się obok Prezydenta miasta Radców miejskich: Jana Gwiazdomorskiego i Alberta Mendelsburga, skoro koszta sporu gminie m. Krakowa przez c. k. Sąd przyznane, jak również i podatek dochodowy od kapitału 8750 zła. przypisany za cały rok, w którym spłata kapitału nastąpi, uiszczone zostaną.

3) Koszta stemplowe i koszta extabulacyi poniosą właściciele realności l. k. 102. Dz. VI. w Krakowie.

W dyskusyi zabrał jedynie głos r. m. Dr. Zoll, który umotywował wniosek, aby z wniosków Sekcyi tylko ustęp pierwszy do wiadomości przyjąć, nad innymi ustępami zaś przejść do porządku dziennego.

W głosowaniu wniosek r. m. Dra. Zolla upadł, a wnioski Sekcyi przyjęto. (L. 28078/89).

Imieniem Sekcyi ekonomicznéj sekretarz Mgtu Skrzyniarz wnosi:

Rada miesjska uchwali!

1) W celu **uregulowania granic łąk na błoniach miejskich od strony Czarnéj Wsi i Kawiorów, tudzież drogi wzdłuż strony północnéj i zachodniéj błonia na lewym brzegu Rudawy położonego bieżącéj, jak równie kawałka drogi, począwszy od drogi rzeczonéj aż do drogi wojskowéj na Łobzów wiodącéj**, zezwala się:

a) Na sprzedaż kawałków gruntu miejskiego 17 posiadaczom realności w Czarnéj Wsi i Kawiorach w sposób i pod warunkami w osobnych deklaracyach spisanymi.

b) Na zamianę gruntów miejskich parcela 2321/13, 2672/3, 2324/2, 2672/2, 2699/2 i 2331/12 o powierzchni około 661 sążni kwadr. za taką samą ilość gruntów p. Antoniny Leszczyńskiej parcela 2341/1 i 2344.

c) Koszta spisania kontraktów, stempli, intabulacyi względnie extabulacyi, wydzielenia opłaty op przeniesienia własności i wszelkie inne z tego kupna wynikające, poniosą nabywcy z własnych funduszów.

d) Koszta kontraktu zamiany z p. Antoniną Leszczyńską, stempli, intabulacyi względnie extabulacyi, wydzielenia opłaty od przeniesienia własności i wszelkie inne z téj zamiany wynikające, poniosą obie strony po połowie.

e) Do podpisania dotyczących aktów prawnych upoważnia się Prezydenta miasta, oraz radców miejskich Józefa Friedleina I. Viceprezydenta i Dra Jana Hajdukiewicza.

2) W celu uregulowania drogi w ustępie 1) opisanéj, obecnie do 20 sążni szerokości miejscami wynoszącéj, w stanie dzikim się znajdującéj, zezwala się na wytknięcie i odcięcie drogi 5 metr. szerokiéj i na otoczenie téj drogi rowem od strony błonia miej. według projektu Ekonomatu miej. z dn. 18. listopada 1886. i 4. czerwca 1889.

3) Na koszta robót w ustępie 2) podanych wstawia się do budżetu na r. 1890. w tytuł XLIII. kwotę 1000 zła.

Wniosek przyjęto. (L. 24446/89). —

Koniec posiedzenia o godzinie 7½ wieczorem.

Następuje posiedzenie tajne. —

Protokóły obrad pełnéj Rady miejskiéj z posiedzeń tajnych.

Posiedzenie tajne (34. w kad. VIII.) **z dnia 14. stycznia 1890.**

Na posiedzeniu tém powzięła Rada miejska na wniosek Sekcyi IV. przedstawiony przez r. m. Dra Zolla następującą uchwałę:

Upoważnia się Prezydenta miasta do wniesienia do c. k. Rady szkolnéj krajowéj przedstawienia, aby z powodu braku należycie ukwalifikowanych kandydatów, raczyła się wstrzymać **z obsadzeniem posady nauczyciela a względnie nauczycielki przy szkole wydziałowéj żeńskiéj**, dopókiby się taki kandydat nie znalazł, z tém zastrzeżeniem, aby w razie nieprzychylenia się do niniejszego przedstawienia, Rada miejska prawo prezenty wykonać mogła. (L. 31970/89). —

L 32589/89.

OBWIESZCZENIE.

Podaje się do publicznéj wiadomości mieszkańców Miasta poniżéj zamieszczone rozporządzenie wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych dotyczące cennika leków na rok 1890.

Magistrat stoł król m. Krakowa,
dnia 6. stycznia 1890 r.

Prezydent miasta:
Dr. SZLACHTOWSKI w. r.

ROZPORZĄDZENIE

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 12. grudnia 1889. dotyczące cennika leków na rok 1890.

Z dniem 1. stycznia 1890. obowiązuje cennik leków, wydany nakładem c. k. drukarni nadwornéj i państwowéj pod tytułem: „Arzneitaxe für das Jahr 1890 zur VII. Auflage der österreichischen Pharmakopöe.“

Rozporządzenie c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 28. listopada 1885. (Dz. u. p. L. 167), dotyczące cennika leków, przestaje obowiązywać z dniem 1. stycznia 1890, a natomiast ogłasza się następujące postanowienie:

§. 1. Wszyscy aptekarze bez wyjątku, tudzież uprawnieni do utrzymywania domowéj apteki lekarze i chirurdzy, względnie weterynarze, mają ściśle stósować się do cennika leków, obowiązującego od 1. stycznia 1890. i posiadać jeden drukowany egzemplarz tegóż cennika.

§. 2. Ogólne postanowienia i prawidła, które ogłoszono rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z d. 1. lipca 1889. (Dz. u. p. l. 107) a umieszczone we wstępie siódmego wydania austryackiej farmakopei, tudzież wyszczególnione poniżéj przepisy mają być ściśle przestrzegane przez aptékarzy, lekarzy i chirurgów.

§. 3. Te artykuły lecznicze, których wydanie ograniczono szczegółowémi rozporządzeniami i które, o ile należą do artykułów obowiązujących (oficyalnych) w niniejszym cenniku, jak i w farmakopei tłustym drukiem są oznaczone, a nadto objęte czwartą (IV) tablicą farmakopei, mogą być wydawane przez aptékarzy tylko na prawidłowy przepis, (receptę) uprawnionego w téj mierze lekarza, chirurga, lub weterynarza.

Na mocy rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. sierpnia 1884. (Dz. u. p. L. 131) nie dotyczy to kwasu karbolowego, witryolu cynku, i witryolu miedzi, o ile te środki nie mają być użyte jako lekarstwa, lecz jedynie jako środki odrażające (desinfekcyjne), dlaczego téż należy napis (sygnaturę) „do desinfekcyi“ umieścić na naczyniu wyraźnie i widocznie. Również nie dotyczy to chloroformu, jeżeli tenże w mięszaninie przeznaczonéj „do zewnętrznego użytku„ nie przenosi 20% całéj ilości mięszaniny.

§. 4. Przy przyrządzaniu i wydawaniu lekarstw, należy w każdym kierunku, jak najdokładniéj przestrzegać wskazówek przepisu lekarskiego (recepty). Przepisy lekarskie, w których lekarz przekroczył najwyższą dawkę leku oznaczonego na tablicy trzeciej, VII wydania farmakopei austryackiéj z r. 1889. tylko w takim razie mogą być ekspedyowane według ordynacyi, jeżeli lekarz obok liczb oznaczających ciężar leku, dodał w nawiasie wykrzyknik (!). Nadto zarządza się, aby w receptach zawierających leki objęte wykazem dawek maksymalnych, ilości tychże nie tylko cyframi, ale także słowami dokładnie oznaczono.

§. 5. Przepis lekarski (recepta) powinien być we wszystkich swych częściach wyraźnie i czytelnie napisany. Na przepisy nieczytelne lub niezrozumiałe aptekarzowi, nie wolno wydawać leków bez zasięgnięcia poprzód wyjaśnienia od ordynującego lekarza. Na każdym przepisie winien lekarz sam podać nazwisko i mieszkanie strony, dla któréj lek przeznaczony; jeżeliby żaś lekarz tego nie uczynił, ma aptekarz uzupełnić przepis w tym kierunku.

§. 6. Powtórne wydawanie leku na tę samą receptę dozwoloném jest dla téj osoby, która na recepcie jest wymienioną. Jeżeli zachodzi uzasadniona obawa nadużycia leku, natenczas winien ordynujący lekarz zaopatrzyć przepis klauzulą „ne repetatur“ a w takim razie nie wolno aptékarzowi na receptę opatrzoną taką klauzulą, wydać leku powtórnie.

§. 7, Zabrania się wydawanie leków na odpisy recept, jak niemniéj kopiowanie recept w aptékach. Wyjątek od tego stanowią szczególniejsze okoliczności, a mianowicie jeżeli lek wydanym bywa na koszt funduszu publicznego, zakładu dobroczynnego, stowarzyszenia i t. p. W takim przypadku winien aptékarz na odpisie recepty wyraźnie podać powód odpisania jej i uwagę tę swoim podpisem potwierdzić.

§. 8. Przepisy lekarskie, opatrzone dopiskiem „cito“ lub „statim“ należy z wszelkim pośpiechem ekspedyować.

§. 8. Niewolno ekspedyować leków na przepisy opatrzone dodatkiem: „secundum meam praescriptionem“ lub inną podobną uwagą, którąby wskazywała jakąś tajemnicę, lub téż porozumienie się aptékarza z lekarzem, które w wszelkich stosunkach lekarza do aptékarza jest wzbronione. Lekarzom zabrania się na receptach używać podobnych dopisków lub uwag.

§. 10. Przy wydawaniu leków na koszt funduszów publicznych, zakładów dobroczynnych, kas dla chorych i t. p. jak niemniéj dla niezamożnych, a także jeżeli strona tego wyraźnie się domaga, należy obliczyć tylko te naczynia (przechówki), które w cenniku jako najtańsze oznaczono. To samo czynić należy, jeżeli lekarz z powodu niezamożności chorego, umieścił na przepisie uwagę: „fiat expeditio simplex“.

§. 11. Jeżeli dla którego artykułu leczniczego ustanowioną jest jedna cena, należy według niéj wszelką ilość leku wydawać, za artykuły zaś z ceną dwojaką lub trojaką, należy obliczać należytość za większą ilość według ustanowionych cen zniżonych. Jeżeli jednak przez pomnożenie ceny za dawki mniejszéj ilości, zostałaby przekroczoną cena zniżona dla większéj ilości, to w takim razie ta ostatnia cena winna być zastósowaną.

§. 12. Jeżeli należytość przy taksowaniu za lek nie dosięga jednego centa, może być za cały cent policzoną; jeżeli zaś za pewien artykuł, oprócz jednego lub więcéj centów, przypada jeszcze do wypłaty ułamkowa część centa, to może być ona za cały cent policzoną.

§. 13. Za wodę zwyczajną w jakiejkolwiek ilości, można policzyć jeden cent, z wyjątkiem, jeżeli użytą została do odwarów lub nalewów.

§. 14. Jeżeli w przepisie lekarskim nie podano dokładnie ilości jakiego obojętnego składnika, albo téż, jeżeli dla przyrządzenia leku potrzebnym jest taki w recepcie niewymieniony obojętny składnik, to należy przy taksowaniu uwidocznić na recepcie ilość zużytego obojętnego środka. Obliczając należytość za środki lekarskie, przepisane w kroplach, przestrzegać należy następującej zasady: Jednemu gramowi równa się dwadzieścia kropel olejów tłustych, jakoteż ciężkich eterycznych olejów, nastojów rozcieńczonych kwasów mineralnych i wogóle płynów wodnistych — dwadzieścia pięć kropel pozostałych olejków eterycznych, eteru octowego, wyskoku eterowego i chloroformu — wreszcie pięćdziesiąt kropel czystego eteru.

§. 15. Na każdéj recepcie, według któréj sporządzono i wydano w aptece publicznéj lub domowéj lekarstwo, ma być przed ekspedycyą należytość

dokładnie cyframi wypisaną, tudzież cena materyałów roboty i naczyń (pudełek) i t. d. osobno oznaczoną.

W publicznych aptekach winien ten, kto oznaczył cenę lekarstwa, umieścić na recepcie oprócz ceny, także datę, firmę apteki i swój podpis; ekspedyujący zaś lekarstwo obowiązanym jest wypisać na sygnaturze każdym razem datę ekspedycyi i swoje nazwisko. Wydając na tę samą receptę lek powtórnie, należy powyższe notatki umieszczać każdym razem na recepcie, względnie zaś na sygnaturze.

§. 16. Wolno wydawać lekarstwa poniżéj taksy, jednak w takim razie należy na recepcie oznaczyć cyframi tak należytość według cennika przypadającą, jak i należytość dobrowolnie zniżoną. Jednakże lekarstwa wydane poniżéj taksy powinny posiadać takie własności, jak farmakopea przepisuje, także co do wagi nie wolno czynić ujmy. Także w odręcznéj sprzedaży, nie wolno pobierać za leki ceny wyższéj, jak według cennika leków przypada.

§. 17 Przy oznaczeniu cen leków, nie objętych farmakopeą, mają polityczne władze w tych przypadkach, któreby do ich ocenienia doszły, przestrzegać tych samych zasad, według których ustanowiono ceny dla leków objętych farmakopeą, a których brzmienie dosłowne, dołączono do cennika leków na rok 1890.

§. 18. Pijawek nie uważa się za artykuł leczniczy, atoli aptékarze obowiązani są utrzymywać je w dobrym stanie w zapasie. Za jednę pijawkę ustanawia się cenę dziesięciu centów. Przy dostawach na koszt funduszów publicznych od ceny téj nie odciąga się żadnego opustu.

§. 19. Ceny przyjętych przez farmakopeę materyałów opatrunkowych, podane są w osobnym cenniku, jako dodatek do cennika lekarstw. Od cen tych nie ma być również żaden opust odciąganym.

§. 20. Lekarze i chirurdzy, uprawnieni do utrzymywania apték domowych, lub przyrządów ratunkowych (rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z 26. grudnia 1882. Dz. u. p. L. 182) mają sprowadzać potrzebne przetwory chemiczne i środki lecznicze, (tak pojedyncze, jak i złożone), jak wreszcie wszelkie inne przetwory lekarskie, wyłącznie z najbliższéj apteki i wykazać się w téj mierze osobnemi książeczkami poboru. W książeczkach tych mają być dokładnie wyrażone nazwa i waga leków, tudzież czas ich poboru i stwierdzone podpisem aptékarza. Zniżenie ceny leków pozostawia się obopólnemu porozumieniu.

§. 21. Co do środków weterynarskich, obowiązuje cennik dla tychże osobno ustanowiony. Za czynności i za naczynia wolno przy wydawaniu leków dla zwierząt zastósować ten sam cennik, który obowiązuje co do lekarstw dla ludzi.

§. 22. Każde przekroczenie powyższych przepisów, o ile nie podpada pod ogólną ustawę karną, karaném będzie grzywną do stu złotych w. a. albo aresztem do 14 dni (rozporządzenie ministeryalne z 30. września 1857. Dz. u. p. l. 198.)

§. 23 Istniejące oprócz tych postanowień przepisy o sprowadzaniu, utrzymywaniu i sprzedaży artykułów leczniczych i leków, obowiązują nadal. —

L. 59.

OBWIESZCZENIE.

W dniu 27. grudnia 1889 r. zabłąkał się do domu pod l. 20. przy ulicy Szlak **pies rasy gończéj**, barwy żółtéj, z obróżką bez marki.

Właściciel poszukujący zechce się więc zgłosić pod powyższym adresem do Macieja Sobolewskiego, majstra szewskiego, w celu odebrania psa, po udowodnieniu swoich praw.

Magistrat stoł. król miasta Krakowa,
dnia 11. stycznia 1890.

L. 60.

OBWIESZCZENIE.

W dniu 27. grudnia 1889. zabłąkał się do domu pod L. 10. przy ulicy Pędzichów **pies ratler** z obciętemi uszami i ogonem, bez obrózki.

Właściciel poszukujący zechce się zgłosić pod podanym adresem do p. architekta Zawiejskiego u którego pies ten tymczasowo zostaje, do odebrania, po udowodnieniu swych praw.

Magistrat stoł. król miasta Krakowa,
dnia 11. stycznia 1890.

L. 28311/89.

ROZPORZĄDZENIE.

Zdarzają się często przypadki, że przy parcelowaniu gruntów budowlanych, strony interesowane poprzestają tylko na przepisie objętym §. 4. ustawy budowniczéj dla miasta Krakowa z 18. lipca 1883. L. 63 Dz. u. kraj. t. j. na zatwierdzeniu planów parcelacyjnych przez Magistrat, a nie przedkładają tychże planów następnie c. k. Sądowi krajowemu, w celu zamieszczenia podziału realności na poszczególne osobne ciała hipoteczne w spisach posiadłości.

Skutkiem tego nadawane przez Magistrat liczby konskrypcyjne dla domów, na podobnych podziałach gruntowych, stawianych nie mogą być w księgach hipotecznych uwidocznione, co naraża strony niejednokrotnie, nie tylko na zwlokę, ale przy podawaniu o pożyczki na pewne materyalne straty.

Aby na przyszłość uniknąć podobnych przypadków, podaje się niniejszém do wiadomości stron interesowanych, **iż plany parcelacyjne przez Magistrat zatwierdzone, należy następnie w dwóch egzemplarzach przedkładać c. k. Sądowi krajowemu**, z podaniem o zamieszczenie podziału realności we właściwych spisach hipotecznych. —

Kraków, dnia 12. stycznia 1890.

Prezydent miasta:
Dr. SZLACHTOWSKI w. r.

L. 506/pr. ex 1889.

OGŁOSZENIE KONKURSU.

Przy Magistracie krakowskim jest opróżniona **posada kancelisty** z płacą roczną 600 zła. i dodatkiem kwaterowym 150 zła.

Kandydaci na tę posadę winni wnieść podania do Prezydyum Magistratu w terminie trzechtygodniowym, licząc od daty ogłoszenia niniejszego konkursu,

i wykazać że nie przekroczyli 40. roku życia, oraz do łączyć świadectwa szkolne.

Kandydaci pracujący, przy urzędach publicznych, winni wnieść podania za pośrednictwem swéj przełożonéj Władzy. —

Kraków, dnia 16. stycznia 1890.

Prezydent miasta:
Dr. SZLACHTOWSKI w. r.

L. 929.

OBWIESZCZENIE.

Na zasadzie rozporządzenia Wysokiego Prezydyum c. k. krajowéj Dyrekcyi Skarbu we Lwowie z d. 7. stycznia 1890. L. 2033/prez. podaje się w myśl ustawy z 9. marca 1870. Dz. u. p. l. 23. do powszechnéj wiadomości, że należytość roczna podatków stałych za r. 1890. przypadająca, ma być w następujących terminach w tutejszym c. k. głównym Urzędzie podatkowym zapłacona:

a) podatek gruntowy, domowo czynszowy, tudzież dochodowy, w ratach kwartalnych z dołu, t. j. z końcem marca, czerwca, września i grudnia 1890.

b) podatek zarobkowy w dwoch ratach półrocznych z góry, t. j. d 1. stycznia i 1. lipca 1890. r.

Jeżeli należytości powyższe nie zostaną zapłacone w przeciągu 4 tygodni w terminie zapłaty — to będą w myśl §. 4 ustawy z d. 9. marca 1870. r. L. 23 Dz. u. p. wraz z należącymi się po dzień zapłaty procentami naraz ściągnięte, według przepisanego instrukcyą z d. 18. grudnia 1888. r. L. 13. Dz. rozp. m. Krakowa postępowania przymusowego, gdyby nie wniesiono podania o uwolnienie od podatku lub o zwłokę, albo gdyby w razie wniesienia tych podań, Magistrat uznał je jako prawnie nieuzasadnione. —

Magistrat stol król miasta Krakowa,
dnia 16. stycznia 1890.

Prezydent miasta:
Dr. SZLACHTOWSKI w. r

L. 926.

OBWIESZCZENIE.

Na zasadzie rozporządzenia wys. Prezydyum c. k. kraj. Dyrekcyi Skarbu we Lwowie z dnia 7. stycznia 1890. L. 2033. prez. podaje Magistrat do powszechnéj wiadomości **postanowienia względem spłaty podatków stałych w r. 1890:**

Według §. 1. ustawy z dnia 20. grudnia 1889. (Dz. u. p. L. 198.) mają być istniejące bezpośrednie i pośrednie podatki i opłaty z dodatkami pobierane w czasie od 1. stycznia do końca marca 1890. nadal według obowiązujących obecnie ustaw podatkowych, a mianowicie dodatki do podatku zarobkowego i dochodowego w wysokości oznaczonéj ustawą finansową z dnia 20. maja 1889. (Dz. u. p. L. 72).

Na podstawie téj ustawy zarządza się przypisanie podatków stałych z uwzględnieniem prawnych terminów spłaty od razu na cały rok 1890. Zmiany jakieby w tém w skutek ustawy skarbowéj na ten rok uchwalić się mającéj zajść miały, uwzględnione będą przez dodatkowe sprostowanie.

Wymiar i nałożenie podatku gruntowego, na podstawie wyników regulacyi gruntowéj, mają być uskuteczniene w miarę osiągniątych w myśl ustawy z d. 23. maja 1883 (Dz. u. p. L. 83.) rezultatów ewidencyi, zaś pod względem przypisania i ściągnięcia takowego na r. 1890. postępować się ma w myśl postanowień ust. z dnia 7. czerwca 1881. (Dz. u. p. L. 49.) i obwieszczenia c. k. Ministerstwa Skarbu z d. 22. czerwca 1883. (Dz. u. p. L. 119).

Przy wymiarze i przypisaniu podatku od budynków, czyli podatku domowego, ma być zastosowaną ustawa z dnia 9. lutego 1882. (Dz. u. p. L. 17).

Przy podatku zarobkowym i dochodowym pobrany być winien, prócz ordinaryum, nadzwyczajny dodatek w wysokości ordinarium. Ci jednak kontrybuenci, których całkowita na rok 1890. przypadająca należytość podatkowa w podatku zarobkowym i dochodowym w I. klasie, lub w podatku dochodowym w II. klasie, w ordinarium kwoty 30. zła. nie przewyższa, mają płacić dodatek nadzwyczajny tylko w wysokości siedmiu dziesiątych ($^7/_{10}$) ordinarium.

Roczna należytość w podatku gruntowym, domowo-czynszowym i klasowym, tudzież dochodowym, spłaconą być winna z dołu w ratach kwartalnych z końcem każdego kwartału, natomiast należytości w podatku zarobkowym z góry, w półrocznych dnia 1. stycznia i 1. lipca b. r. płatnych ratach.

Należy zatém przy pierw wymienionych rodzajach podatków przypadającą za czas od 1. stycznia do końca marca 1890. należytość kwartalną pobrać z końcem marca 1890, zaś należytość w podatku zarobkowym dnia 1. stycznia 1890. w pełnéj za I. półrocze 1890. już należnéj kwocie.

Co do sporządzenia i przedłożenia fasyi dochodu i wykazania poborów stałych, jako téż względem wymiaru i uiszczenia podatku dochodowego na rok 1890. podaje się do powszechnéj wiadomości następujące postanowienia:

1) Fasye i wykazy celem wymiaru podatku dochodowego na rok 1890. winny być w dotychczasowéj instrukcyą z dnia 11. stycznia 1850. przepisanéj formie ułożone i do końca stycznia 1890. do właściwych władz wniesione.

2) Przy zeznaniu dochodu w I. klasie, tudzież dochodu w II. klasie nie pochodzącego ze stałych poborów, służyć mają za podstawę do obliczenia przeciętnego czystego dochodu, opodatkowaniu na rok 1890. podlegającego, dochody i wydatki z lat 1887. 1888 i 1899.

3) Postanowienia §§. 21. i 22. ces. pat. z dnia 29. października 1849. zastósowane być mają do kwot pochodzących, ze stałych poborów II. klasy, w roku 1890. przypadających. Osoby lub instytucye obowiązane do wypłaty stałych poborów, winne pod własną odpowiedzialnością i obowiązkiem ewentualnego zwrotu, przy wypłacie takowych potrącać oznajmiony im podatek dochodowy i odesłać takowy do c. k. kas podatkowych.

4) Odsetki i renty III. klasy, podlegające fasyonowaniu przez strony uprawnione do pobierania tychże, mają być zeznane podług stanu majątku i dochodu z dniem 31. grudnia 1889. r.

5) Przysługujące przedsiębiorcom przemysłowym prawo potrącania podatku dochodowego, przypadającego od procentów z kapitałów w nich lokowanych przy wypłacie takowych, jest ważne także na r. 1890. Pasiadaczom budynków uwolnionych czasowo, całkiem, lub częściowo, od podatku domowo czynszowego, wy-

mierzyć należy 5% tytułem podatku na rok 1890. od czystego dochodu rocznego z tychże budynków uzyskanego, tj. od kwoty pozostałéj z całorocznego czynszu brutto, po potrąceniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków, a przy budynkach uwolnionych całkowicie od podatku domowoczynszowego także po potrąceniu przypadających w r. 1890. i należycie udowodnionych procentów od kapitałów, ubezpieczonych na budynku wolnym od podatku domowo-czynszowego.

Podatek 5%. o którym mowa, ma być pod każdym względem, z wyjątkiem sposobu wypośrodkowania czystego, dochodu opodatkowaniu podlegającego, podatkowi domowo-czynszowemu na równi postawiony i winien być uważany jako podatek realny, któremu ustawnicze prawo zastawu na nieruchomości przysłuża, i równie jak podatek domowo-czynszowy spłacany z dołu, w ratach z końcem każdego kwartału już należnych.

Kraków dnia 16. stycznia 1890.

Prezydent miasta:
Dr. SZLACHTOWSKI w. r.

L. 17245/89.

OBWIESZCZEMIE.

W ślad rozporządzenia z dnia 14. stycznia 1887 L 21245. Magistrat przypomina panom właścicielom domów i mieszkańcom miasta przepisy objęte §. 14. i 24. ustawy ogniowéj z dnia 6. maja 1855. L. 14206 pod względem przechowywania łatwo zapalnych materyałów, a mianowicie:

a) §. 14. Profesyonistom, którzy zapasy materyałów łatwo zająć się mogących, jakiegokolwiek gatunku utrzymują, nie wolno przechowywać ich na strychach, lub w innych niebezpiecznych murem lub stosownêm oddzieleniem od ognia niezabezpieczonych miejscach. W szczególności zaś nie wolno jest nikomu składać na strychach domów mieszkalnych słomy, siana, węgli, drzewa opałowego, lub innych palnych materyałów. Przekraczający to rozporządzenie skazani będą podług jakości towarów i ilości zapasu na karę od dwudziestu pięciu do pięciuset zła. (§. 446 k. k.)

b) §. 24. 1). Bednarzom, stelmachom, gorzelnikom, fabrykantom rosolisu i destylatorom, niemniéj waciarzom i wyrabiającym towary palne, przy gołem świetle robić nie wolno.

3) Ostrużyny z warsztatów bednarzy, stelmachów stolarzy, fabrykantów instrumentów i towarów palnych, muszą być każdego dnia wieczór z warsztatu sprzątnięte i do miejsca pod zamknięciem trzymanego, gdzie nikt ze światłem chodzić nie powinien, wyniesione.

6) Przestępca któregokolwiek z tych przepisów narazi się na karę z §. 459 k. k.

Nadto przypomina Magistrat, że według rozporządzenia na początku powołanego, w każdym domu winny się znajdować:

a) latarnia ręczna;

b) miotła płaska płótnem obszyta do gaszenia iskier na dachu;

c) na strychu urządzone być winno wygodne wyjście na dach, lub drabinka silnie umocowana.

Podając niniejsze rozporządzenie do publicznéj wiadomości, Magistrat oznajmia, że po upływie dni 30 od niniejszego obwieszczenia, zarządzoną zostanie ogólna, ścisła rewizya domów, i każdy właściciel domu, nie stosujący się do obowiązujących przepisów, narazi się na odpowiedzialność przewidzianą we wspomnianéj powyżéj ustawie ogniowéj z r. 1855.

Kraków dnia 16. stycznia 1890.

Prezydent miasta.
Dr. SZLACHTOWSKI w. r.

Przedmioty znalezione.

W czasie od dnia 1. do 31. stycznia r. 1890. złożono w Magistracie następujące przedmioty znalezione.

Art. 4. Portmonetka z kwotą 25 cnt.
„ 6. beczka.
„ 7. siedm kluczy.
„ 8. derka.
„ 12. klucz.
„ 14. książka do nabożeństwa.
„ 15. zarzutka.
„ 16. klucz.
„ 17. kupony.
„ 20. pugilares z kwotą 3 zła 24 ct.
„ 21. okulary.
„ 22. pierścionek złoty.
„ 23. pierścionek złoty ślubny.
„ 23. parasol.
„ 24. parasol.
„ 25. chustka.
„ 27. portmonetka z kartą zastawniczą na zegarek.
„ 29. dwa reńskie.
„ 2. zarękawek.

Magistrat wzywa niniejszém właścicieli powyższych przedmiotów, aby celem ich odebrania, zgłosili się do Wydziału III. Magistratu i tam swe prawa własności do tychże przedmiotów udowodnili; w przeciwnym razie po upływie jednego roku, nabędą znalazcy pewnych praw do tych przedmiotów, a po upływie dalszych trzech lat staną się ich właścicielami.

Kraków dnia 31. stycznia 1890 r.

SPRAWOZDANIE

Sekcyi skarbowéj

w przedmiocie zamknięć rachunkowych funduszu pożyczkowego od roku 1878. do r. 1888.

Zamknięcia rachunkowe funduszu pożyczkowego za lata 1874. 1875. 1876. i 1877. Rada miasta na posiedzeniu d. 21. października 1878. zatwierdziła, i kasie miejskiéj absolutoryum uchwaliła.

Zamknięcie rachunkowe tego funduszu za lata 1878. i 1879. zostały również przez sekcyę skarbową sprawdzone, i na posiedzeniu Rady miejskiéj dnia 24. czerwca 1880. r. do zatwierdzania, i uchwalenia absolutoryum przedstawione, gdy jednakże w zamknięciach tych wykazano między aktywami sumę zła. 208.00 jako dług funduszu Sukiennic, Rada miasta odroczyła zatwierdzenie i wydanie absolutoryum, żądając wykazu uzasadnionego dochodów z Sukiennic, i wydrukowania sprawozdania.

Od owéj uchwały Rady miejskiéj upłynęło lat 10 — a zapadłe w tym czasie w sprawie zaciągniętéj przez fundusz Sukiennic pożyczki — uchwały Rady, w szczególności zaś uchwała z dnia 1. grudnia 1887, według któréj spłata długu zredukowanego do kwoty zła. 136.000, ma nastąpić bez procentów i bez jakiegokolwiek planu amortyzacyjnego w ten sposób, że corocznie cała reszta dochodów Sukiennic, po opędzeniu kosztów administracyjnych i wydatków nadzwyczajnych, będzie zwracaną funduszowi pożyczkowemu, aż do zupełnego umorzenia powyższego długu — uczyniły uchwałę z dnia 24. czerwca 1880. bezprzedmiotową. Sekcya skarbowa ponawia więc obecnie przedewszystkiem wnioski o zatwierdzenie zamknięć rachunkowych funduszu pożyczkowego za lata 1878. i 1879. według których wynosił przychód z remanentem z r. 1877. pozostałym w r. 1878. — w gotowiżnie i papierach wartościowych ogółem . . . . . . zła. 950.058 ct. 18
rozchód . . . . „ 620.522 „ 57
pozostało więc na rok 1879. zła. 329.535 ct. 61
i w wierzytelnościach zła. 216.919 ct. 02.

W r. 1879. przychód prócz powyższéj pozostałości z r. 1878. zła. 447.384 ct. 18
ogółem . . . . zła. 776.919 ct. 79
rozchód . . . . „ 625.269 „ 65
pozostało więc na rok 1880. . zła. 151.650 ct. 14
i wierzytelności w kwocie zła. 278.013 ct. 66.

W dalszym toku sprawdziła Sekcya skarbowa zamknięcia rachunkowe tego funduszu za lata następne, z których wynika, że przychód, prócz powyższego remanentu, wynosił w r. 1880. w gotówce i walorach zła. 264.887 ct. 06
a więc ogółem . . . . . . zła. 416.537 ct. 20
rozchód . . . . „ 306.582 „ 20½
pozostało więc na rok 1881. . zła. 109.954 ct. 99½
i wierzytelności w kwocie zła. 246.000

W r. 1881. wynosił przychód zła. 51.799 ct. 75
ogółem . . . . zła. 161.754 ct. 74½
rozchód . . . . „ 130.649 „ 03½
pozostało na rok 1882. . . . zła. 31.105 ct. 71
i w wierzytelnościach zła. 136.000

W r. 1882. wynosił przychód zła. 63.436 ct. 51
ogółem . . . . zła. 94.542 ct. 22
rozchód . . . . „ 91.136 „ 44
pozostało na rok 1883. . . . zła. 3.405 ct. 78
i w wierzytelnościach zła. 136.000

W r. 1883. wynosił przychód zła. 35.005 ct. 02½
ogółem . . . . zła. 38.410 ct. 80½
rozchód . . . . „ 37.639 „ 49
pozostało na rok 1884. . . . zła. 771 ct. 31½
i w wierzytelnościach zła. 125.194 centów 97½.

W r. 1884. wynosił przychód zła. 42.607 ct. 14
ogółem . . . . zła. 43.378 ct. 45½
rozchód . . . . „ 41.412 „ 68
pozostało więc na r. 1885. . . zła. 1.965 ct. 77½
i w wierzytelnościach zła. 121.173 centów 88½.

W r. 1885. wynosił przychód zła. 22.895 ct. 06½
razem . . . . zła. 24.860 ct. 84
rozchód . . . . „ 19.199 „ 58
pozostało na r. 1886. . . . zła. 5.661 ct. 25
i w wierzytelnościach zła. 122.770 centów 23.

W r. 1886. wynosił przychód zła. 22.310 ct. 86
ogółem . . . . zła. 27.972 ct. 12
rozchód . . . . „ 24.324 „ 01
pozostało na r. 1887. . . . . zła. 3.648 ct. 11
i w wierzytelnościach zła. 110.226 centów 75.

W r. 1887. wynosił przychód zła. 129.348 ct. 37
ogółem . . . . zła. 132.996 ct. 48
rozchód . . . . „ 92.140 „ 14
pozostało na rok 1888. . . . zła. 40.857 ct. 34
i w wierzytelnościach zła. 56.226 centów 75.

W r. 1888. wynosił przychód zła. 23.590 ct. 77½
ogółem . . . . zła. 64.447 ct. 11½
rozchód . . . . „ 43.908 „ 32
pozostało na rok 1889. . . . zła. 20.538 ct. 79½
i w wierzytelnościach zła. 66.720 centów 39½

Fundusz pożyczkowy przedstawia się więc z dniem 31. grudnia 1888. r. jak następuje:
w gotówce . . . . zła. 538 ct. 79½
w książeczce stowarzyszenia wzajemnego kredytu . . . zła. 20.000 ct. —
reszta należytości z funduszu Sukiennic . . . . zla, 45.220 ct. 39½
awans dany funduszowi miejskiemu obrotowemu . . . . . . zła. 17.500 ct. —
zakładowemu . . . . „ 4.000 „ —
razem . zła. 87.259 ct.. 19

Taki jest sumaryczny obraz z gospodarki funduszem pożyczkowym według ksiąg i zamknięć rachunkowych oddziału rachunkowego, które sekcya skarbowa sprawdziła i znalazła je zgodne z dziennikami kasowymi i dołączonymi do takowych dowodami.

Zauważyć tu jedynie należy, że procenta od gotówki tego funduszu, które stosownie do uchwały Rady do roku 1883. wpływały do funduszu amortyzacyjnego, od roku 1884. począwszy, to jest od czasu, kiedy majątek cały funduszu pożyczkowego stanowiła pożyczka zła. 136.000 — udzielona funduszowi Sukiennic, przez kasę i wydział rachunkowy bez upoważnienia Rady albo sekcyi skarbowéj, wpływają do funduszu pożyczkowego; Wydział rachunkowy tłumaczy bowiem powyższą uchwałę Rady w ten sposób, że funduszowi amortyzacyjnemu należą się procenta od gotówki funduszu pożyczkowogo tylko do owéj chwili, póki cała kwota pożyczkowa zła. 1,501.500 na cele miejskie wydaną nie zostanie.

Mogą być pod tym względem zdania podzielone, z uwagi atoli, że fundusz amortyzacyjny wykazuje znacznie większy majątek, jak według planu umorzenia mieć powinien. Sekcya skarbowa zgadza się z zapatrywaniem Wydziału rachunkowego.

Jakkolwiek powyższe zestawienie cyfrowe gospodarki funduszu pożyczkowego za lat 17 oparte jest ściśle na księgach rachunkowych, i sporządzanych

na ich podstawie corocznych zamknięciach, to przecież zaprzeczyć niepodobna, że ostateczny wynik téj gospodarki wysnuć z takowych się nie da, a to z powodu, że zawierają one w znacznéj części cyfry przechodowe, które nie wpływając na powiększenie lub zmniejszenie majątku, utrudniają pogląd na właściwe, z sumy pożyczonéj poczynione wydatki. Dlatego Sekcya skarbowa zestawiła z wszystkich zamknięć pozycye ściśle tylko realne i przedstawia Radzie ostateczne obliczenie wszystkich, od chwili zaciągnięcia pożyczki, aż po dzień 31. grudnia 1888. uskutecznionych rzeczywistych przychodów i wydatków:

Według tego zestawienia wynosił przychód:

Suma pożyczkowa	zła.	1,501.500	ct.	—
Procenta od gotówki tego funduszu w latach 1884. do roku 1888. włącznie	zła.	8.591	„	58
Razem	zła.	1,510.091	ct.	58

Z tego wydano stósownie do zapadłych uchwał Rady na biuro techniczne w latach od 1872. do roku 1888. . . . . zła. 33.828 ct. 23

na odbudowę Sukiennic*) . .	„	270.000	„	—
„ bruki, chodniki, gościńce .	„	235.681	„	69½
„ regulacyę ulic i placów .	„	81.403	„	05½
„ niwelacyę miasta	„	5.513	„	71
„ regulacyę staréj Wisły .	„	125.538	„	89
„ budowę kanałów	„	37.516	„	97
„ budowę szkoły na Scholastyce:				
żeńskiej	„	87.208	„	48
męskiej	„	15.130	„	77
„ budowę szkoły na Stradomiu	„	44.003	„	44
„ „ „ „ Kleparzu .	„	43.276	„	88½
„ „ „ „ Kazimierzu	„	67.755	„	12
„ rozszerzenie ratusza . . .	„	20.948	„	51
„ budowę rzezalni	„	139.565	„	10½
„ „ strażnicy pożarnéj .	„	130.196	„	36
„ telegraf pożarny	„	9.399	„	97
„ budynek cmentarny . . .	„	18.024	„	97
„ obmurowanie cmentarza .	„	16.000	„	—
„ uporządkowanie części plantacyj	„	3.283	„	—
„ roboty przygotowawcze zaprowadzenia wodociągów .	„	31.779	„	15
na walec parowy	„	6.778	„	05
Razem	zła.	1,422.832	ct.	39
do tego pozostałość wyżéj wykazana w gotówce i w wierzytelnościach	zła.	87.259	ct.	19
Suma równa przychodowi . .	zła.	1,510.091	ct.	58

*) Restauracya Sukiennic kosztowała z górą 500.000 lecz fundusz pożyczkowy przyczynił się do tych kosztów tylko zła. 270.000.

Rada zaciągając w r. 1872. pożyczkę półtoramilionową, poleciła zarazem swoim organom rachunkowym, aby z pożyczki téj prowadzonym był oddzielny rachunek, a to w tym celu, iżby po wyczerpaniu całéj pożyczonéj sumy mieć ogólny pogląd, na jakie cele i w jakiéj kwocie cała suma wydaną została. Cel ten został obecnie prawie w zupełności osiągnięty; jeżeli się bowiem zważy, że w wykazanéj powyżej pozostałości . . zła. 87.259 ct. 19 mieści się procent od gotówki funduszu pożyczkowego w kwocie zlr. 8.591 „ 58

to pozostało z kwoty pożyczonéj zła. 1,501.500 właściwie tylko	zła.	78.667	„	61
Z sumy tej wydano w 1889. na zakupno gruntów pod koszary obrony krajowéj i na czynności przygotowawcze wodociągów około	„	20.900	„	—
pozostaje	zła.	57.767	ct.	61
w których się mieści kwota, .	„	45.220	„	39½

wydana na odbudowanie Sukiennic, pozostaje więc z pożyczki tylko około zła. 12.500. —

Sekcya skarbowa jest zdania, że dla tak małéj kwoty, która do końca roku 1889. bezwątpienia jeszcze bardziej uszczuploną zostanie, ustaje potrzeba prowadzenia oddzielnego rachunku, który kasie i wydziałowi rachunkowemu przysparza niepotrzebnie wiele roboty, utrudnia pogląd na właściwy stan majątkowy gminy, a prawdopodobnie już od roku 1890. począwszy, zawierać będzie przez lat jeszcze kilka tylko raty, z funduszu Sukiennic na umorzenie reszty awansu wpływające.

Sekcya skarbowa stawia więc następujące wnioski: *)

*) Wnioski te względnie uchwała Rady zamieszczone na str. 3 i 4.

Nakładem gminy miasta Krakowa — W drukarni A. Koziańskiego w Krakowie.